

noget at gøre. Jeg vil i hvert Fald ikke raade til Beparelser, da jeg tror, at de Folk, som leve deroppe, leve under saa haarde og ugunstige Forhold, at man bør gøre, hvad man kan, for at gøre det saa godt for dem som muligt. Jeg har ved en tidligere Finanslovbehandling tilladt mig at anmode om, at der blev ansat flere Læger i Grønland af Hensyn til, at der i hele Grønland for Tiden kun er ansat 3 Læger. Der var en Plads i Arsurk, som nu er nedlagt. Jeg vilde anbefale, at der blev ansat en Læge paa Østkysten af Grønland i den ny Koloni, Angmagsalik. Der skal jo nu en Ekspedition derop, som skal se at frembringe nogle videnskabelige Resultater. Det skal være en temmelig stor Ekspedition, saa det vilde jo ogsaa af Hensyn til den være til Gavn, at der fandtes en Læge paa Grønlands Østkyst. Men naar jeg er kommen ind paa Forholdene i Grønland, var det egentlig for at berøre et ganske andet Forhold. Som bekendt besørger det grønlandske Handelskompagni Sejladsen paa Grønland ved Sejlskibe, som ere temmelig gamle, nogle skulle endogsaa være over hundrede Aar. De have imidlertid sejlet overordentlig heldigt, og det beror først og fremmest paa, at der har været særdeles dygtige Skippere, som have været vante til at sejle i disse overordentlig vanskelige Farvande, hvor der ikke findes Fyr eller Lodser og kun daarligere Kort. I den senere Tid er der indtruffet forskellige Uheld for disse Skibe. Først forliste „Hvidbjørnen“, som var et meget godt Skib. Dernæst fik den grønlandske Handel et andet Skib, „Kastor“, som desværre er sporløst forsvundet med Mand og Mus. Jeg vil tillade mig at spørge den højterede Indenrigsminister, hvorledes det egentlig forholder sig med denne Sag. Der gaar nemlig et Rygte Mand og Mand imellem, om at det var et gammelt, daarligt Skib, der var købt i Norge, og som ikke var sødygtigt. Ganske vist er det „den grønlandske Handel“, der ejer Skibene, men da det er Danske, der sejle med Skibene op til Kolonierne, vilde det være i alles Interesse, at der ikke blev sendt Skibe ud, som vare gamle, kasserede Skibe. I det hele taget tror jeg, at hvis det kom dertil, at disse Kolonier besejledes med tilsvarende

Dampskibe, vilde der opnaas meget. Naar Sejlskibene faa Modvind, kunne de let risikere ikke at komme ud, og maa da ligge der Vinteren over. Dette er en stor Bekostning og medfører tillige, at de Folk, som leve deroppe, under disse Forhold undertiden ikke faa deres Post i et helt Aar eller mere. Jeg skal ligeledes gaa ind paa nogle Forhold, Island vedrørende. Til Island bevilges der, 79,764 Kr. aarlig. Herved er der ikke noget at gøre. Det er jo noget, de faa ifølge Forfatningsloven, men det er det mindste af, hvad der bliver givet ud til Island. Thi vi holde deroppe et Stationskib, som i det sidste Aar har kostet 104,500 Kr. og har ligget 7½ Maa ned deroppe. Det er selvfølgelig godt, at vi beskytte Fiskeriet paa Island. Ganske vist koster det os langt mere foreløbig, end Fiskeriet indbringer Danmark; men herved er der maaske ikke noget at gøre. Det Skib, der er deroppe, er imidlertid et Orlogsskib, et Panserskib, og det er let kendeligt for Fiskerne. Det gælder jo om at opbringe saa mange Fiskere paa dansk Territorium som muligt, men naar Fiskerne se dette Skib paa lang Afstand, trække de sig uden for Territoriet. Det vilde vist være hensigtsmæssigere at faa et eller to Skibe af mindre Type, saaledes som Trawldamperne, thi disse Skibe vilde ganske anderledes kunne holde Territoriet frit for fremmede Fiskere. — Der er foreslaaet at bevilge Island et Tilskud af 54,000 Kr. aarlig i 20 Aar til et Telegrafanlæg. En Telegraf paa Island vil ganske sikkert have overordentlig Betydning for Landet og maaske ogsaa en Del Betydning for Danmark i flere Henseender: Meteorologiske Iagttagelser, Fiskeriinteresser o. s. v., og jeg skal derfor meget anbefale, at vi yde dette Tilskud; men jeg vil samtidig gerne have Loy til at sige, at naar Danmark giver saa meget til Island paa forskellig Maade: direkte Tilskud til Telegrafanlæg, til et Stationskib, til Uddannelse af islandske Studenter, til Uddannelse af islandske Embedsmænd, besørger Posten o. s. v. og saa overordentlig meget ad privat Vej ved Jordskælv, til spedalske o. s. v., vil der være Grund for Island til at se med mere venlige Følelser paa Danmark. De ere deroppe en Del